

REACTIE OP HET GOEDE NIEUWS OVER DE HEER.



Enige Parallellen tussen het Geboorteverhaal en de Opstanding na Pasen.

Een preek door Ds. Michael Gladish

Vandaag beginnen we met een passage – of tekst – vanuit het Woord, hetgeen vlak na Kerstmis vreemd kan lijken, maar dat op vele manieren typerend is voor een hele serie van vergelijkingen (parallellen) tussen het verhaal van de geboorte van de Heer in de wereld en Zijn opstanding op Paasochtend.

Deze vergelijkingen worden voornamelijk gevonden in de reacties die mensen hadden op het Goede Nieuws van de geboorte van de Heer, en vervolgens ook op Zijn opstanding op Paasmorgen.

De tekst is uit Lukas 24, waar we lezen over het bezoek van de Heer, wandelend met de twee mannen, naar Emmaus op de dag van de opstanding.

Aan het eind van dat bezoek verraste Hij hen door te zeggen:

25: “O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet gelooft alles, wat de profeten gesproken hebben!

26: Moest de Christus dit niet lijden om in zijn heerlijkheid in te gaan?”

27: En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had.”

(Luk 24:25-27).

Hier sprak de Heer natuurlijk tegen Zijn eigen discipelen, en toch noemde Hij hen “onverstandigen,” of in de oude vertaling eenvoudig “dwazen.”

Deze term komt uit het Grieks, hetgeen betekent “gedachteloos,” of, in het bijzonder, degenen die niet zorgvuldig doordenken om het ware van de zaak werkelijk te zien of te onderscheiden.

Is het niet bijna een ongunstig bewoording, die het schijnt te zijn, hoewel het een berisping is voor gebrek aan bezonnen overweging, welke geleid zou kunnen hebben tot begrip.

Het verhaal van de geboorte van de Heer vergelijkend met dit verhaal, is het interessant dat Lukas begint met de engel, die verschijnt aan Zacharias, die was ook “traag van hart om te geloven” toen hem de geboorte van Johannes werd aangezegd, en dan gaat het verder met de engel, die verschijnt aan Maria, die zich ook afvraagt hoe ze zwanger kon worden, daar ze geen omgang met een man had.

Dan gaat het verder (in chronologische volgorde) om te vertellen over Jozef, die ook bezorgd en twijfelachtig was toen hij ontdekte dat Maria in verwachting was, aangezien hij niet begreep hoe dit gebeurd zou kunnen zijn.

Zo schijnt het dat het hele verhaal van de aankondiging van de geboorte van de Heer zeer gelijkvormig is aan het verhaal van Zijn opstanding, waarin de ene na de andere mens het moeilijk vond om te geloven – totdat zij werden overtuigd door tekenen en wonderen die de feiten bevestigden.

Denk aan de vrouwen die als eersten kwamen aan het graf op Paasmorgen en het leeg vonden en de steen weggerold?

Zij konden niet geloven dat de Heer werkelijk was opgestaan zoals Hij had gezegd dat dit zou gebeuren.

Pas toen zij Hem zagen met hun eigen ogen waren zij overtuigd.

Ook weer toen de vrouwen de andere discipelen trachtten te overtuigen dat Hij leefde, maar we lezen, “Hun woorden schenen hun ijdel geklap, en zij geloofden hen niet” (Luk 24:11) – niet het minst, totdat zij Hem met hun eigen ogen zagen in de opperkamer.

En zelfs toen Thomas daar niet bij was, zo bleef HIJ twijfelen totdat de Heer weer verscheen. Wat zullen we uit dit alles opmaken, en hoe heeft het betrekking op ons leven nu?

Hoe maken twijfel, bezorgdheid en scepticisme de weg vrij voor overtuiging binnen in ons?

Als we zorgvuldig kijken naar de verscheidene karakters in het verhaal van de geboorte van de Heer, en hoe zij reageerden op het Goede Nieuws, dan kunnen we dat voor onszelf zien.

Bijvoorbeeld Elizabeth en haar nicht Maria, het lijkt wel dat zij de leden van de kerk in het algemeen uitbeelden, die welmenend toch *niet diep genoeg nadachten om de macht en het doel van God te verstaan*.

Toch aanvaardden zij de waarheid van wat de engelen hen zeiden, net zo als de vrouwen in het Paasverhaal de eersten waren om te geloven en te aanvaarden wat de engelen *hen* zeiden.

Waarom?

Een reden is dat vrouwen in het Woord onze aandoeningen uitbeelden, vooral onze aandoeningen voor de waarheid, en we kunnen positieve aandoeningen hebben voor de waarheid, zelfs als we het niet begrijpen.

Ook weer is Jozef in het geboorteverhaal een heleboel als Petrus in het opstandingsverhaal: beide schijnen het verstand uit te beelden (zoals mannen dikwijls doen in het Woord), en beide zijn in het begin heel sceptisch, onwillig de getuigenis van de vrouwen te vertrouwen.

Dus onze verstandelijke vermogens vinden het vaak moeilijk om onze aandoeningen te vertrouwen – of eenvoudiger gezegd, onze rationele verstand vertrouwt onze gevoelens niet; het hoofd vertrouwt het hart niet.

Maar net als bij Petrus, terwijl Jozef “over deze dingen dacht, zie een engel van de Heer verscheen hem” en stelde hem gerust.

Dus door een proces van overdenking nodigen we de Heer uit om Zich te wenden tot onze bezorgdheden, en Hij zendt een engel, d.w.z. een boodschapper, *in feite een boodschap vanuit de ware dingen van Zijn Woord*, want dit is ook wat de engelen uitbeelden.

Gaande door het geboorteverhaal zul je je herinneren dat de Heer als baby werd gelegd in een voederbak “omdat er geen plaats was voor hen in de herberg.”

En verbazingwekkend verschijnt er ook een herberg in het opstandingsverhaal, toen de discipelen die de Heer ontmoetten op de weg naar Emmaus en Hem dringend verzochten bij hen te blijven toen zij tegen de avond opzij afsloegen

.Zo zaten zij bij elkaar en brak hij het brood en gaf het aan hen, en plotseling beseften zij wie Hij was – en toen verdween Hij!

Ook nu weer verbleef Hij niet in de herberg, maar onthulde Zichzelf met het breken van het brood.

De gelijkenis hier is niet zo duidelijk als in sommige andere aspecten van het verhaal, maar het is er in het feit dat een voederbak een plaats is waar dieren voedsel vinden, en dieren in het Woord beelden specifieke aandoeningen uit in ons gemoed:

bijvoorbeeld, het paard als de aandoening voor het ware dat zorgt voor begrip, en de koe als de aandoening voor het goede in het werk van het dagelijks leven.

Uit onze leerstellingen weten we dat de Heer werd geplaatst in een voederbak om Zijn aanwezigheid in het Woord uit te beelden, waar we naar toe gaan om het geestelijke voedsel te vinden dat ons kracht zal geven.

Helaas kon de herberg deze symboliek niet verschaffen, omdat hoewel deze een plaats van onderricht uitbeeldt, in elk geval in het geboorteverhaal deze reeds vol was;

met andere woorden er was geen plaats voor de Heer in het onderricht van die dag; liever kwam HIJ om onderricht te GEVEN aan de kerk.

En dat onderricht, dat voedsel wordt uitgebeeld door het brood dat Hij aanbood aan de twee discipelen. (Tussen twee haakjes, het is geen toevalligheid dat de Heer werd geboren in Bethlehem, hetwelk een Hebreeuws woord is, en betekent “broodhuis.”)

Zo zien dan de herders in het Adventverhaal in de duisternis van de nacht een engel, die hun zegt waar zij de Heer kunnen vinden, en zij komen om Hem te aanbidden.

Is het op een manier niet gelijkvormig aan het verhaal van de 12 discipelen, die uitgekozen werden om herders te zijn van de menselijke kudde van de Heer, toen zij na de kruisiging ‘s avonds bijeen waren en Hij Zelf aan hen verscheen?

Herinner je toen de eerste herders de Heer als baby zagen, “maakten zij wijd en zijd bekend wat hun gezegd was over dit Kind;”

eveneens toen de *herders van mensen* Hem zagen, ontvingen zij de Heilige Geest en werden uitgezonden om de wereld over Hem te onderrichten.

En wat over de wijze mannen, die de ster volgden om de Heer te zien toen Hij werd geboren? Sterren corresponderen in ons geestelijk leven met die speciale wetenschappen, welke we ideeën of inzichten noemen, conclusies die we trekken uit onze waardering van de feiten, conclusies die ons leiden en richting geven, vooral naar de Heer.

Met betrekking tot een vergelijking in het verhaal van de opstanding geef ik toe dat het mij niet helemaal duidelijk is, maar het is tenminste interessant dat de wijze mannen kwamen enige tijd nadat de Heer was geboren, en zo ook, enige tijd nadat Hij was verheerlijkt, verscheen Hij aan Johannes op het eiland Patmos en zei hem naar elk van de zeven kerken in Azië te schrijven, kerken die worden beschreven als zeven sterren, of de engelen van de zeven sterren, die werden gezien in Zijn rechter hand.

Ja het is ver gezocht, maar aangezien sterren deze bijzondere inzichten of conclusies uitbeelden, die komen uit onze studie van het Woord, vraag ik mij af of alle mensen in de kerken, opgericht na de opstanding van de Heer, vergeleken zouden kunnen worden met de wijze mannen die de ster naar Bethlehem volgden om de Heer te vinden.

Denk er aan, zij volgden niet alleen de ster, zij kwamen ook naar Jeruzalem en stelden vragen!

En zij werden ingelicht door de schriftgeleerden, die de profetieën van het Woord kenden.

Dus als we de juiste vragen stellen, en ons hart openen voor de antwoorden, dan kunnen we ook de Heer vinden in ons Bethlehem – ons geestelijk broodhuis.

Maar het Adventverhaal is niet geëindigd voordat we lezen over Simeon en Anna in de tempel.

Wat was hun reactie op het nieuws van de geboorte van de Heer, en wat als we een vergelijking kunnen vinden in het verhaal van de opstanding?

Ook dit is niet helder, maar ik vraag me af of deze twee oude mensen, een rechtvaardige man en een goede vrouw niet allen uitbeelden, die rechtvaardig en goed zijn in de huidige Christelijke wereld, die uitkijken naar en wachten op de Troost van de waarheid van de Heer, die ondanks hun beste pogingen niet in staat zijn geweest het te zien of te voelen voor henzelf. We weten uit de leerstukken dat hoge leeftijd in de Schrift uitbeeldt een staat van onschuld – vooral de onschuld van wijsheid welke ons nederig houdt en ons hoop geeft.

En we weten ook dat het in dit vers gebruikte woord, *Vertrouwing*, hetzelfde is als het woord dat *Trooster* betekent, verwijzend naar de Heilige Geest.

En natuurlijk is dit de Heilige Geest, m.a.w. het verstaan van de waarheid dat geeft ons kracht om goed te leven.

Hoe verlangen wij allen naar deze Geest, naar het verstaan ervan!

Toch is de belofte van het verhaal dat als we volharden en niet opgeven, als we blijven in de tempel van Jeruzalem, in de sfeer van de kerk waar het Woord bekend is en waar mensen het

bestuderen en er over nadenken, en als we God dag en nacht dienen, dan zal Hij ons niet in de steek laten, maar zal Hij Zichzelf aan ons onthullen.

Wij zullen Zijn verlossing zien in de vorm van nieuw licht ontspringend aan zijn openbaring zowel voor hen in de kerk en voor hen die nog niet in de kerk zijn.

Maar uiteindelijk ten aanzien van beide verhalen – de verhalen van de geboorte van de Heer en van Zijn opstanding – laten we daaraan denken en dit ons herinneren:

helemaal niemand zou de Heer, toen Hij geboren was, hebben gezien als zij niet de richtingen hadden gevolgd, die hen werden gegeven, hetzij door engelen of schriftgeleerden of sterren schijnend in de nacht.

En niemand zou de Heer hebben gezien in Zijn opstanding als zij niet naar Hem hadden uitgekeken, aan Hem hadden gedacht, over Hem hadden getreurd en welwillend te verstaan wat Hij deed en zei toen Hij aan hen verscheen in Zijn verheerlijkt lichaam.

Jezus zei:

3: “Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

4: Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

5: Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

6: Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

8: Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.”

(Mat 5:3-6, 8)

De herders vonden de baby Heer omdat zij deden wat hun was gezegd.

De wijze mannen vonden en aanbaden Hem omdat zij er de tijd voor namen en de richting volgden, vastgesteld in het Woord.

Simeon en Anna zagen Hem omdat zij volhardden in het leven van de godsdienst, door dingen te doen waarvan zij wisten dat het juist en goed was.

Zo kunnen ook wij Hem zien, en niet alleen als een baby met de mogelijkheid ons te helpen, maar als de Goddelijk Menselijke Heer, die ons HEEFT geholpen door Zijn liefde te onthullen en Zijn wijsheid op duizend manieren te bevestigen, als wij ook de tijd willen nemen en de gegeven richting in Zijn Woord willen volgen.

Want wat is “zien” alles wel beschouwd niets anders dan verstaan?

En wat is aanbidding anders dan eerbiedig Zijn leringen volgen in ons dagelijks leven?

Uiteindelijk is DIT het werkelijke punt van zowel de Advent en de verheerlijking van de Heer:

dat we Hem zien met onze geestelijke ogen – de ogen van ons verstaan (besef) – zodat we Zijn boodschap van wijsheid en liefde KUNNEN opnemen in het leven van elke dag.

Terwijl het waar is dat de herders, de wijze mensen, Simeon, Anna en duizenden anderen in Palestina letterlijk de Heer door hun fysieke ogen moesten zien, om te geloven dat Hij er werkelijk voor hen was, en dat Hij de macht had hen te helpen, was het eind *resultaat* van Zijn leven dat Hij een ieder van ons machtigde om Hem in de *Geest* te zien, in de schoonheid en kracht van Zijn GODDELIJK Menselijke, Zijn alomtegenwoordigheid en Zijn voorzienigheid in alle dingen, vooral als deze betrekking hebben op ons eeuwig leven.

Inderdaad er is voor de leden van deze kerk een krachtige ontwikkeling in de wijze waarop de Heer Zichzelf onthult:

eerst in de boeken van Mozes, de Koningen, de Psalmen en de Profeten als Eén die eenvoudig tegen de mensen zegt wat ze moeten doen om Zijn zegen te ontvangen (en ook wat zij NIET moeten doen);

dan in het verhaal van Zijn leven, zodat we kunnen handelen vanuit een juist motief en niet alleen leven bij de letter van de wet.

En natuurlijk geloven we nu dat Hij Zichzelf weer heeft geopenbaard, zelfs verder aan het rationele gemoed door het geïnspireerde geschrift van een spirituele wetenschapper en

ingenieur, zodat we de diepere, allegorische, symbolische betekenis van al de Geschriften echt kunnen verstaan, aangezien ze ons leren over het hele proces van wedergeboorte:

hoe de menselijke geest werkt, wat hemel en hel eigenlijk zijn,

wie God werkelijk is, waarom Hij toestaat dat er slechte dingen gebeuren, en natuurlijk hoofdzakelijk, hoe met Hem samen te werken in oprecht geloof en liefde.

Vanaf het boek Genesis tot en met het boek Openbaring hebben we nu de gereedschappen die we nodig hebben om de geestelijke zin te zien van wat vaak vreemde, zelfs wrede leringen zijn, om schijnbare geschillen daar op te lossen, om de Heer daar te zien werken en zo naar de toekomst te kijken met werkelijke hoop en vertrouwen.

Zo zijn op een wonderlijke manier de woorden van de Heer aan de discipelen in Lukas weer vervuld als we erkennen dat “beginnend bij Mozes en al de Profeten, Hij (ons) in AL de Geschriften (inclusief de Evangelien) de dingen (heeft) verklaard(de) over Zichzelf.”

Laat ons daarom bidden dat we niet zo dwaas of traag van hart zijn dat we falen de boodschap te verkrijgen of het grote voordeel ervan op te pakken in onze wandeling met Hem.

Amen.

Lessen: Luk 1:26-45

Luk 24:1-27

Hemelse Verborgenheden 2553 of De Ware Christelijke Godsdienst 787/1